

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., v právní věci

žalobce: **M. P.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2022, č. j. JMK 135358/2022, sp. zn. S-JMK 4906/2022/OD/Zo

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Shora označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 9. 11. 2021, č. j. MMB/0586173/2021, sp. zn. 5830/ODSČ/MMB/0248657/2021, o zamítnutí námitek žalobce a potvrzení záznamů

bodů v jeho evidenční kartě řidiče dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu. V první řadě namítl, že žalovaný nerespektoval uplatněné odvolací důvody a ignoroval předložené důkazní prostředky. Žalobce k odvolání přiložil rozhodnutí různých správních orgánů v typově shodných věcech. Z nich je zcela zřejmé, že běžnou a ustálenou praxí je i posuzování jednotlivých podkladů – rozhodnutí v blokových řízeních – z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů. Způsobilostí jednotlivých podkladů se správní orgán zabývá na základě odvolání, v němž odvolatel požaduje provedení takového posouzení a na možnou nezpůsobilost podkladů pro rozhodnutí upozorňuje. Dle zásady legitimního očekávání by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Krajských úřadů je coby odvolacích orgánů pouze třináct, proto by při rozhodování shodných věcí měla ustálená či alespoň obdobná praxe měla existovat i mezi nimi. V českém právním řádu neplatí zvykové či precedenční právo, zásada legitimního očekávání je však *de facto* zavádí. Rozhoduje-li správní orgán určitým způsobem, je v rozporu s rovností účastníků před zákonem, pokud tentýž správní orgán v jiné místní působnosti rozhoduje a postupuje zcela odlišně.
3. Žalobce dále konstatoval, že v odvolání napadal jednotlivé podklady pro jejich nezpůsobilost pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný k tomu uvedl, že tyto podklady posuzovat nemůže. Jedinými důkazy jsou podle něj oznámení od věcně příslušných oddělení policie o spáchání přestupku a vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Takové oznámení však nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, jehož se týká, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Blokové řízení je velmi specifické, toto konstatování však nemůže omluvit nedostatky, které z hlediska zákonných požadavků nese rozhodnutí v něm vydané. V této souvislosti žalobce odkázal jak na rozhodnutí v blokových řízeních, jež dle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) nesplňují dostatečnou individualizaci skutku, tak na rozhodnutí vydané v blokovém řízení, které zákonné požadavky naplnilo. Z toho je patrné, že i v blokovém řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se zákonem tak, aby bylo zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo dojít k jeho spáchání, dle jakého ustanovení zákona byl kvalifikován, a jaká zákonná povinnost byla porušena. Z rozhodnutí by též měly být patrné údaje o osobě přestupce. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a se správností rozhodnutí, je naprosto nesprávný. Za správnost rozhodnutí správního orgánu nemůže odpovídat přestupce. Současně po přestupci není možné vyžadovat takovou znalost práva, aby mohl posoudit správnost rozhodnutí a upozornit na případnou nesprávnost.
4. Žalobce dále poukázal na některé typy nezpůsobilých podkladových rozhodnutí. Z rozhodnutí by mělo být v první řadě patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti tak je nedostatečným popis „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“. V situaci porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem nepostačuje popis přestupku ve formátu „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“ Z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a jako řidič motorového vozidla a ne coby

spolujezdec. Dojde-li k porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem, pak není dostatečný popis přestupku ve formátu „*telefonování za jízdy aj.*“ Z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a jako řidič motorového vozidla, a tedy že pouze netelefonoval např. se sadou *hands-free*. Co se týče popisu místa a doby spáchání přestupku, mělo by na jeho základě být možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci, neboť v takovém případě by měl být přestupce trestán podle zákona o přestupcích a nikoli podle zákona o silničním provozu. Údaje v rozhodnutí by též měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby byly zřejmé okolnosti daného přestupku a aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno.

5. Dále žalobce vytkl nedostatky pokutových bloků, které byly v nyní projednávané věci podkladem pro rozhodnutí správních orgánů. Konkrétně u pokutového bloku ze dne 26. 6. 2020 namítl, že v kolonce č. 4 je uvedeno, že totožnost přestupce byla zjištěna prostřednictvím lustrace, není však označeno žádné číslo dokladu, na jehož základě byla totožnost zjištěna. Co se týče pokutového bloku ze dne 29. 8. 2019, je v kolonce č. 5 uvedena chybná hodnota naměřené rychlosti po odečtení odchylky měření, neboť při rychlosti do 100 km/h se odečítá odchylka měření ve výši 3 km/h, nikoli 4 km/h. Předmětné pokutové bloky tedy nebyly pro záznam bodů způsobilé, neboť přestupky v nich nejsou vymezeny jako konkrétní a individualizovaná jednání. Tento nedostatek přitom nelze zhojit ani přípustností strohých a zkratkovitých formulací. Bez důvodných pochybností tak není patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla v blokovém řízení uložena pokuta.
6. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Ve vyjádření k žalobě ze dne 22. 11. 2022 žalovaný použil shodnou argumentační linii jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci

8. Soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí magistrátu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
9. Soud považuje za nezbytné, aby v první řadě nastínil závěry plynoucí ohledně problematiky bodového hodnocení porušení povinností stanovených zákonem (§ 123a a násl. zákona o silničním provozu) z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (jeho rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).
10. Podle rozsudku NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, je správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení

zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).

11. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS, kasační soud dospěl k závěru, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.
12. V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, pak NSS tyto úvahy upřesnil ve vztahu k údajům uvedeným v oznámení policie o přestupku tak, že ne každé zpochybnění údajů zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Jinak řečeno, správní orgán musí obstarat další podklady prokazující skutečnosti uvedené v oznámení jen tehdy, pokud řidič v námitkovém řízení konkrétně zpochybní oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, tedy uvede, proč je toto oznámení vadné či neúplné, nebo že a v čem se odchyluje od údajů uvedených v pokutovém bloku (srov. též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44). V rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, k tomu NSS dodal, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů může správní orgán vyhodnotit paušální, typizované námitky, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, jako *a priori* nevěrohodné a není povinen si v takové situaci vyžadovat originály pokutových bloků.
13. Z rozsudku NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, plyne, že pokutový blok (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů pouze tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. „*Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena [...]. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.*“ Současně Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „*řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje.*“

14. K uvedenému lze dodat, že podle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, č. 2838/2013 Sb. NSS, je v zásadě jediným přípustným opravným prostředkem proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení obnova řízení; i ta ovšem přichází u takového přestupku v úvahu jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení. Zde nutno podotknout, že kasační soud logicky nemohl brát v úvahu § 101 posléze přijatého zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
15. Na základě tohoto závěru Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, potvrdil, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku.
16. Již tento samotný souhrn judikatury dává ve spojení s konkrétními okolnostmi nyní souzené věci odpovědi na řadu tvrzení vznesených v žalobě.
17. Není zejména pravdou, že by magistrát vycházel pouze z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Jak vyplynulo ze správního spisu, na oznámení magistrátu o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu ze dne 11. 5. 2021 zareagoval žalobce tím, že podal paušálně námitky proti všem provedeným záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče. Současně navrhl, aby správní orgán shromáždil všechny způsobilé podklady. Magistrát k jednotlivým oznámením o uložení pokuty od policie vyžádal a posléze též obdržel stejnopisy relevantních pokutových bloků, s výjimkou bloku k bodovému záznamu ze dne 20. 2. 2007, který byl v mezidobí skartován. Posléze magistrát přípisem ze dne 31. 8. 2021 vyrozuměl žalobce o provedené opravě v jeho bodovém hodnocení. Uvedl, že vzhledem ke skartaci podkladového bloku byl smazán bodový záznam ze dne 20. 2. 2007, stejně tak byl kvůli nedostatečnému popisu právní kvalifikace přestupku smazán bodový záznam ze dne 25. 3. 2008. Provedená oprava však neměla vliv na dosažení hranice 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Následně se žalobce podáním ze dne 13. 9. 2021 vyjádřil k podkladům rozhodnutí. Obsahem tohoto podání byly obecné formulace o náležitostech podkladových rozhodnutí *in concreto* nesměřující vůči některému ze shromážděných pokutových bloků a citace z rozhodnutí jiných správních orgánů. Magistrát posléze rozhodnutím ze dne 9. 11. 2021 námitky žalobce zamítl a potvrdil všechny specifikované provedené záznamy bodů. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal dne 29. 11. 2021 blanketní odvolání, které k výzvě magistrátu doplnil podáním ze dne 12. 12. 2021 obsahově podobným později podané žalobě s řadou citací z rozhodnutí jiných správních orgánů. V tomto podání poprvé konkrétně poukázal na nedostatky pokutových bloků ze dne 26. 6. 2020 a 29. 8. 2019. Odvolání žalovaný zamítl nyní žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 15. 9. 2022.
18. Soud shledal, že shromážděné podklady magistrát vzájemně porovnal z hlediska jejich formy i obsahu a svoje zjištění vtělil do odůvodnění rozhodnutí. Tak učinil způsobem souladným se zákonem. Posléze uplatněným odvolacím námitkám pak odpovídá odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného, který uzavřel, že všechny zkoumané pokutové bloky obsahují veškeré zákonem požadované náležitosti včetně řádně vyplněných popisů jednání. Podrobně se pak žalovaný věnoval jediným námitkám poukazujícím na konkrétní nedostatky pokutových bloků ze dne 26. 6. 2020 a 29. 8. 2019. Žalovaný se zabýval všemi odvolacími důvody.

19. Žalovanému tedy nelze vytýkat nerespektování odvolacích důvodů. Správní orgány též nemohly ignorovat „*předložené důkazní prostředky*“ spočívající v rozhodnutích jiných správních orgánů v typově obdobných záležitostech, neboť žalobce žádné takové důkazní prostředky ve správním řízení nedoložil. Na rozhodovací činnost jiných správních orgánů toliko poukazoval a z těchto rozhodnutí citoval (viz shora). Na námitky vedené tímto směrem pak žalovaný výslovně reagoval ve čtvrtém odstavci na straně 5 svého rozhodnutí.
20. Jestliže pak taková „typově obdobná“ rozhodnutí jiných správních orgánů žalobce doložil a poukazoval na ně v řízení před soudem, nutno uvést, že tímto způsobem v zásadě nemohl prokázat, že by žalovaný rozhodl v jeho věci v rozporu s ustálenou, jednotnou a dlouhodobou činností orgánů veřejné správy, a to jak vzhledem k pravděpodobným skutkovým odlišnostem, ale zejména kvůli řádově odlišnému počtu rozhodnutí každoročně vydávaných správními orgány v dané agendě. Žalobcem odkazované jednotky rozhodnutí jiných správních orgánů tak neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by žalobci zakládala legitimní očekávání ve vztahu k nyní projednávanému případu. Teoreticky by tato rozhodnutí mohla prokazovat nanejvýš to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady, popř. správními orgány prvního stupně, nejednotnost, kterou je vhodné odstranit (k tomu srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2017, č. j. 7 As 87/2017-39). K odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva jsou přitom povolány správní soudy a mezi nimi především Nejvyšší správní soud. Z jeho judikatury zdejší soud vycházel (viz shrnutí výše). V řízení o žalobě tudíž nevznikla potřeba blíže se zabývat rozhodnutími jiných správních orgánů doloženými žalobcem. Z tohoto důvodu jimi tedy soud nedokazoval.
21. Navíc, dle žalobce mělo z předložených rozhodnutí jiných orgánů zejména vyplývat, že běžnou praxí odvolacího orgánu je i posuzování jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů. Tak přitom magistrát i žalovaný v nyní projednávané věci postupovali. Oba správní orgány se zcela v souladu s citovanou judikaturou zabývaly na základě námitek žalobce způsobilostí jednotlivých rozhodnutí o uložení pokuty pro záznam bodů do registru řidičů, nikoli však již jejich správností (nutno uvést, že vzhledem k obecnosti uplatněných námitek se magistrát náležitostmi podkladových rozhodnutí zabýval nad rámec nezbytného). Není tedy pravdivé žalobní tvrzení, že tak nečinily, čímž měly postupovat v rozporu s ustálenou praxí jiných správních orgánů a porušit tak zásadu legitimního očekávání.
22. Soud dále ověřil, že všechna žalobcem namítaná oznámení policie o uložení pokuty odpovídají předloženým pokutovým blokům. Tato rozhodnutí vydaná v blokovém řízení či v příkazních řízeních na místě pak obsahují všechny zákonem požadované náležitosti (srov. § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb.) a jsou dostatečným podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Všechny bloky jsou vyplněny čitelně a srozumitelně, osoba přestupce je v každém z nich přesně identifikována (jménem, příjmením, datem narození, adresou místa trvalého pobytu; s výjimkou bloku ze dne 26. 6. 2020 je označen řidičský, popř. i občanský průkaz, jímž došlo k ověření totožnosti), spáchaná přestupková jednání jsou popsána stručným, avšak zároveň jednoznačným a individualizovaným způsobem, a to jak uvedením skutkových okolností (přesným označením místa spáchání přestupku, času jeho spáchání s přesností na minuty), tak odkazem na související konkrétní ustanovení zákona. Na všech blocích je zcela jasně stanovena též výše sankce vyjádřená shodně čísly i slovy. Nezpochybnitelným způsobem je

vyznačeno i datum a místo vydání rozhodnutí, jakož i datum jeho převzetí žalobcem. Zřetelně a dostatečně je vždy označena (služebním číslem, popř. i hodnotí a příjmením) a podepsána i oprávněná úřední osoba. Všechny bloky jsou podepsány žalobcem.

23. I v žalobě žalobce v první řadě na jím uváděných a dokladovaných příkladech spíše znázorňoval, jaká by měla či neměla být zákonná praxe. Zároveň ovšem připojil i konkrétní výtky vůči pokutovým blokům ze dne 26. 6. 2020 a 29. 8. 2019, jež byly podkladem nyní napadených rozhodnutí správních orgánů.
24. Jak uvedeno již výše, ze správního spisu vyplynulo, že městský úřad si po vznesení námitek žalobce vyžádal kopie příslušných pokutových bloků. Pokud jde o blok na pokutu na místě nezaplacenou č. **B 1373061** týkající se žalobcova jednání dne 26. 6. 2020, je pravdou, že v kolonce „4. Totožnost ověřena“ je uveden text „*LUSTRACE*“. Jak však správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí (str. 6), tato skutečnost je z hlediska způsobilosti daného bloku pro záznam bodů nepodstatná, neboť z daného textu je zřejmé, že k ověření totožnosti došlo, a navíc o osobě přestupce, která je dostatečně identifikována v kolonkách 1. až 3. bloku uvedením jména, příjmení, data narození a adresy místa trvalého pobytu, není pochyb. Ostatně žalobce ani neuváděl, že by se daný blok netýkal jeho, brojl pouze proti uvedené formální náležitosti. Tento žalobní bod tudíž není důvodný.
25. Stejně tak je z hlediska způsobilosti podkladového rozhodnutí pro záznam bodů irelevantní též poukaz žalobce na to, že v bloku na pokutu na místě zaplacenou č. **C 2265197** týkajícím se žalobcova jednání dne 29. 8. 2019 je v kolonce „5. Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání“ mimo jiné uvedeno: „50/67/63 km/hod“, přičemž dle žalobce se správně měla odečíst odchylka 3 km/h, nikoli 4 km/h, a naměřená rychlost po odečtu tudíž neměla činit 63 km/h, ale 64 km/h. Pomine-li soud, že v tomto ohledu byl správní orgán ukládající pokutu k žalobci mírnější, neboť se skutečně dopustil drobné nepřesnosti ve prospěch žalobce, nutno ve shodě se závěrem žalovaného vyjádřeným na straně 6 napadeného rozhodnutí konstatovat, že tento nedostatek nemohl mít vliv na způsobilost daného bloku pro záznam bodů. Nemohl totiž vyvolat nesrozumitelnost či jinou těžkou vadu daného bloku, neboť z hlediska uplatněné skutkové podstaty (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h), je zcela nepodstatné, zda řidič překročil rychlostní limit o 13 či 14 km/h. Tato vada pokutového bloku je pro záznam bodů nepodstatná a žalobní bod je tak nedůvodný.
26. K paušálním námitkám žalobce pak lze též konstatovat, že v magistrátem shromážděných pokutových blocích jsou dostatečným a jednoznačným způsobem, a to zejména s ohledem na povahu předmětných přestupků, specifikována i místa jejich spáchání, názvy obcí a ulic nejsou ani v jednom případě zkomoleny. Popisy skutků jsou pro účely blokového řízení či příkazního řízení na místě zcela postačující. Jsou sice stručné, ale výstižné a jednoznačně popisují okolnosti rozhodné pro závěr o spáchání přestupků, a to plně v souladu se zněním zákonem stanovených skutkových podstat. Všechny bloky také obsahují zcela srozumitelné a pochopitelné vymezení použité právní kvalifikace. Z žádného bloku též nevystává apriorní pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž ten který blok vydal, či o veřejné přístupnosti míst, na nichž došlo ke spáchání přestupků, i v těchto ohledech jsou úvahy žalobce zcela formalistní a ryze spekulativní. Ostatně žalobce v průběhu řízení před správními orgány, ani v řízení před soudem plausibilně netvrdil, že by se toho kterého jednání nedopustil, a brojl toliko do formálních náležitostí podkladových rozhodnutí.

27. Soud se tedy ztotožnil se závěrem správních orgánů o způsobilosti předmětných pokutových bloků k záznamu bodů do žalobcovy karty řidiče. Správní orgány postupovaly přesně v limitech své přezkumné působnosti a v souladu s výše uvedeným omezením plynoucím z povahy řízení se též dostatečným a přezkoumatelným způsobem věnovaly námitkám žalobce (magistrát tak ve prospěch žalobce činil i nad rámec nezbytného).

V. Závěr a náklady řízení

28. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
29. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
30. K věci ještě nutno dodat, že již v usnesení ze dne 25. 11. 2022 (č. l. 52) o přiznání odkladného účinku žalobě soud avizoval, že věc bude vhodné projednat *ad hoc* přednostně dle § 56 odst. 1 část věty za středníkem s. ř. s., pročež tak učinil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nabytím právní moci tohoto rozsudku pozbývá účinků usnesení ze dne 25. 11. 2022, č. j. 55 A 54/2022-52, jímž Krajský soud v Brně přiznal žalobě odkladný účinek.

Brno 31. ledna 2023

JUDr. Zuzana Bystřická v. r.
předsedkyně senátu